

ข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomics)

ข้อมูลเศรษฐกิจจุลภาค (Microeconomics)

รัฐสุลต่านโอมาน

The Sultanate of Oman

ข้อมูลทั่วไป (General Information)

รัฐสุลต่านโอมานตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอาระเบีย ติดกับทะเลอาระเบียและอ่าวโอมาน ใกล้ช่องแคบ Hormuz ซึ่งเป็นทางเข้าสู่อ่าวเปอร์เซีย พรมแดนด้านตะวันตกติดกับซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเยเมน โอมานมีเนื้อที่ประมาณ 212,460 ตารางกิโลเมตร มี กรุงมัสกัต (Muscat) เป็นเมืองหลวง และมีเมืองสำคัญอื่น ๆ คือ เมือง Matrah Ruwi Nizwa Salalah และ Sohar ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทรายและภูเขา ภูมิอากาศร้อนชื้นแถบชายฝั่ง ภายในประเทศจะร้อนและแห้ง และมีมรสุมในช่วงหน้าร้อนในแถบตอนใต้ของประเทศ

ข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomics)

1. อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยรวม และ แยกเป็นภาคต่าง ๆ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ	11,817.4 ล้านริยัล (4,543 ล้านดอลลาร์)
ภาคอุตสาหกรรม	7,260.8 ล้านริยัล
ด้านปิโตรเลียม	5,796.2 ล้านริยัล
ด้านอื่น ๆ	1,464.6 ล้านริยัล
ภาคเกษตร	172.1 ล้านริยัล
ภาคบริการ	4,554.1 ล้านริยัล

ที่มา: ข้อมูลปี 2005 จาก Ministry of National Economy, Oman <www.moneoman.gov.om>

2. ระบบการเมืองการปกครอง

ระบบการปกครองเป็นแบบราชาธิปไตย (Monarchy) โดยสุลต่านแห่งรัฐเป็นประมุขของประเทศและมีอำนาจสูงสุด

สุลต่านองค์ปัจจุบัน สุลต่าน H.M. Sultan Qaboos Bin Said

อำนาจบริหาร ประกอบด้วยมืองค์สุลต่านเป็นหัวหน้ารัฐบาล (นายกรัฐมนตรี)

อำนาจนิติบัญญัติ มีสภาโอมาน (Council of Oman) ที่เปรียบเสมือนรัฐสภา ประกอบด้วยสองสภา (Bicameral System) คือ สภาสูง (Majlis al-Dawla) สมาชิกมาจากการแต่งตั้งจากองค์สุลต่านจำนวน 58 คน และสภาล่าง (Majlis al-Shura) สมาชิกมาจากการเลือกตั้ง 83 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

อำนาจตุลาการ มีศาลสูง (Supreme Court) และมีการริเริ่มจัดตั้งระบบศาลแพ่ง

การปกครองภายในประเทศแบ่งออกเป็น 5 regions คือ Ad Dakhiliyah, Al Batinah, Al Wusta, Ash Sharqiyah, Az Zahirah และมี 3 governorates คือ Masqat, Musandam, Zufar (Dhofar) มีเมืองหลวงคือ Muscat

ที่มา: World Fact Book <www.cia.gov/cia/publications/factbook/geos/mu.html>

กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

3. ประชากร

3.1 จำนวนประชากร

จำนวนประชากรทั่วประเทศประมาณ 2.567 ล้านคน ร้อยละ 88 เป็นชาวอาหรับ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามนิกาย Ibadhi และซุนนีห์ (ร้อยละ 75) รองลงมา นับถือนิกายชีอะห์ (ร้อยละ 7 โดยจำนวนประชากรในเขตเมืองและเขตชนบท เป็นดังนี้

จำนวนประชากร	พันคน	สัดส่วน
ในเขตเมือง	1,835	71.5
ในเขตชนบท	732	28.5

ที่มา: ข้อมูลปี 2005 จาก World Urbanization Prospects: The 2005 Revision Population Database

กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

3.2 รายได้ประชากร

รายได้ประชากรต่อหัวประมาณ 4,669.98 ริยัล (Riyal) ต่อปี

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลปี 2005 ของ Ministry of National Economy, Oman <www.moneoman.gov.om>

3.3 อัตราการรู้หนังสือ

ร้อยละ 74 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้

ที่มา: ข้อมูลปี 2004 จาก UNICEF <www.unicef.org/infobycountry/oman_statistics.html>

4. รายได้หลักของประเทศ

รายได้ส่วนใหญ่มาจากการค้าน้ำมัน โดยคิดเป็นร้อยละ 75 50 และ 70.5 ของรายได้จากการส่งออก รายได้ประชาชาติ (GDP) และรายได้ภาครัฐ ตามลำดับ

ที่มา: ข้อมูลปี 2005 จาก กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

รายงานประจำปี 2005 ของธนาคารกลางโอมาน (Central Bank of Oman)

5. ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของโอมานได้แก่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ หินอ่อน สังกะสี เหล็ก และทองแดง

ที่มา: กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

6. การส่งออก

สินค้าออกสำคัญของโอมาน ได้แก่ ปิโตรเลียม Re-Export ปลา โลหะ และสิ่งทอ โดยมีตลาดส่งออกที่สำคัญ คือ ประเทศจีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไทย และสหรัฐอเมริกา

ที่มา: World Fact Book <www.cia.gov/cia/publications/factbook/geos/mu.html>

กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

7. การนำเข้า

สินค้านำเข้าสำคัญของโอมาน ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องจักรและการขนส่ง อาหาร ปศุสัตว์ โดยมีตลาดนำเข้าที่สำคัญ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น อังกฤษ สหรัรัฐ และเยอรมนี

ที่มา: World Fact Book <www.cia.gov/cia/publications/factbook/geos/mu.html>

กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

8. การขนส่งในประเทศ

ทางถนน ระยะทาง 34,965 กม. ราง 9,673 กม. ไม่ราง 25,292 กม. (2001)

ทางน้ำ มี 2 ท่าเรือ คือ Mina' Qabus, Salalah (2006)

ทางอากาศ มี 137 สนามบิน แต่มีเพียง 6 แห่ง ที่มีรันเวย์ที่ราง 25,292 กม. (2005)

ทางรถไฟ -ไม่มี-

ท่อส่ง มีท่อน้ำมัน 3,212 กม. ท่อก๊าซ 3,454 กม. (2004)

ที่มา: World Fact Book <www.cia.gov/cia/publications/factbook/geos/mu.html>

9. การผลิตในอุตสาหกรรมหลัก (Supply)

การผลิตในอุตสาหกรรมหลักได้แก่ น้ำมันดิบและกลั่น แก๊สธรรมชาติและแก๊สเหลว ซีเมนต์ เคมีภัณฑ์ ประมง โดยในปี 2005 โอมานผลิตน้ำมันได้ 282.6 ล้านบาร์เรล แก๊ส 917.7 พันล้านลูกบาศก์ ฟุต ผลิตทองได้ 9005 ออนซ์ เงิน 2,803 ออนซ์ โคไมท์ 30,000 ตัน และเหล็ก 166,000 ตัน ส่วนใน อุตสาหกรรมประมง ในปี 2003 โอมานจับปลาได้ 144,421 ตัน

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

10. การบริโภคในอุตสาหกรรมหลัก (Demand)

ในปี 2005 โอมานใช้น้ำมันที่ผลิตได้ในประเทศ 20 ล้านบาร์เรล ส่วนแร่ธาตุที่ผลิตได้นั้น ทอง เงินและโคไมท์ ส่งออกต่างประเทศทั้งหมด ในขณะที่ร้อยละ 82 ของเหล็กที่ขุดได้นำมาใช้ในประเทศ

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

11. แผนพัฒนาเศรษฐกิจหลักของประเทศ

โอมานมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี การค้าส่วนใหญ่ดำเนินการโดยภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม รายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากการค้าน้ำมัน ซึ่งโอมานก็ตระหนักถึงผลเสียของการพึ่งพารายได้จากน้ำมันในอัตราสูงเช่นนี้ ดังนั้น นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 70 เป็นต้นมา โอมานจึงมีนโยบายกระจายเศรษฐกิจ (Diversification) เป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น การเน้นกลยุทธ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยอาศัยสินค้าออกเป็นตัวนำ (Export-led Growth) การพัฒนาอุตสาหกรรมสาขาอื่นที่มีใช้น้ำมัน โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติ ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาดำเนินการของรัฐ (Privatization) รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment) ทั้งนี้เพื่อลดการพึ่งพิงรายได้จากน้ำมัน (Diversify the country's oil-dependency economy)

องค์การความร่วมมืออิสลามให้ความสำคัญกับนโยบายการผลักดันให้โอมานเป็นประเทศทันสมัย มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ขึ้นปกครองประเทศเมื่อปี 2513 ซึ่งนับเป็นการเริ่มยุคการฟื้นฟูของโอมานไปสู่การพัฒนา (Renaissance) โดยผ่านแผนพัฒนาประเทศระยะเวลาห้าปี ต่อเนื่องกันเริ่มตั้งแต่ปี 2519 ซึ่งรัฐบาลได้วางรากฐานเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าและสามารถพึ่งพาตนเองได้ (self-sustainability) โดยในปัจจุบัน โอมานกำลังอยู่ในแผนพัฒนาประเทศฉบับที่เจ็ด ปี 2549 - 2553

แผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 7 (ปี 2549 – 2553)

แผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 7 (ปี 2549 - 2553) ยังคงมีหลักการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับก่อนๆ โดยให้ความสำคัญในลำดับต้นๆ กับการรักษาระดับรายได้เฉลี่ยบุคคล เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว แผนพัฒนาฉบับนี้มุ่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจแห่งชาติ การพัฒนาการผลิต เพิ่มการลงทุน ในด้านโครงการท่องเที่ยวและปิโตรเคมีขนาดใหญ่ ทั้งนี้ แผนดังกล่าวเน้นที่จะรักษาเสถียรภาพด้านราคา โดยมีการนำนโยบายทางการเงินและการคลังที่เหมาะสมมาใช้ เพื่อควบคุมผลลบของภาวะเงินเฟ้อต่อการเติบโตและสภาพชีวิตของพลเมือง โครงสร้างด้านการเงินของแผนดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของการใช้จ่ายอย่างยั่งยืน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การพยายามเพิ่มรายได้จากภาคที่มีใช้น้ำมัน การให้ความสำคัญในลำดับแรกๆ กับการโอนกิจการด้านการผลิตให้เป็นของเอกชน เพื่อสนับสนุนโครงสร้างการผลิตในการทำให้เศรษฐกิจมีความหลากหลาย

ด้านนโยบายแรงงาน รัฐบาลโอมานส่งเสริมให้มีการใช้แรงงานของคนชาติ (Omanization) โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมภาคบริการ เช่น การท่องเที่ยว การโรงแรม การธนาคาร เป็นต้น เพื่อลดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่อาจเป็นผลมาจากอัตราการเพิ่มของประชากรที่อยู่ในระดับสูง และมีประชากรในวัยเรียนและวัยทำงาน ประมาณร้อยละ 50 ของประชากรทั้งประเทศ

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

The Omani Center for Investment Promotion and Export Development (OCIPED)

ข้อมูลเศรษฐกิจจุลภาค (Microeconomics)

1. การจัดการธุรกิจ

โอมานได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ ในปัจจุบันรัฐบาลโอมานพยายามมุ่งการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเอกชน และดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ โดยมุ่งหวังที่จะลดการพึ่งพารายได้หลักจากการส่งออกน้ำมัน และบรรลุเป้าหมายการกระจายฐานเศรษฐกิจของประเทศ การสร้างโอกาสการจ้างงาน การถ่ายโอนเทคโนโลยี และการพัฒนาทักษะด้านการตลาด การจัดการและเทคนิค ในการนี้ รัฐบาลโอมานได้ออกกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเอื้อต่อการลงทุนต่างชาติ ได้แก่

- การยกเว้นภาษีเป็นระยะเวลา 5 ปี (อาจต่อสัญญาได้อีก 5 ปี) สำหรับบริษัทอุตสาหกรรมซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโอมาน
- อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติสามารถมีหุ้นส่วนร้อยละ 49 ซึ่งอาจเพิ่มขึ้นได้ ภายใต้สภาวะผ่อนปรน
- สามารถได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุน โดยผ่านกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม และธนาคาร เพื่อการพัฒนาแห่งโอมาน
- เครือข่ายด้านกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและชัดเจน ซึ่งให้คำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายบริษัท กฎหมายลิขสิทธิ์ การตัดสินคดีความ และกฎหมายบริษัทตัวแทน
- มีการกระตุ้นการโอนกิจการด้านโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและบริการให้เป็นของเอกชน
- อัตราแลกเปลี่ยนที่มั่นคง สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้อย่างเต็มที่
- ไม่มีการเรียกเก็บภาษีรายได้ส่วนบุคคล รวมทั้งการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- มีการยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าบางประเภท
- มีการปล่อยเงินกู้ระยะยาวปลอดดอกเบี้ยให้โครงการด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมซึ่งต่างชาติเป็นเจ้าของบางส่วน

การทำธุรกิจในโอมานจะเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลัก 2 กฎหมาย คือ กฎหมายการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของต่างชาติ (Foreign Business and Investment Law) และกฎหมายบริษัท (Commercial Law)

● **กฎหมายการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของต่างชาติ**

(Foreign Business and Investment Law)

โอมานกระตุ้นการมีส่วนร่วมการดำเนินธุรกิจของต่างชาติ โดยกำหนดให้การจัดตั้งบริษัท สอดคล้องกับกฎหมายการลงทุนและการดำเนินธุรกิจต่างชาติปี 1974

รูปแบบต่างๆ ของการจัดตั้งบริษัทต่างชาติในโอมาน

- กลุ่มบริษัท โดยรวมบริษัทท้องถิ่นหรือหน่วยงานด้านการค้าอื่น (Incorporation of a Local Company Or Other Commercial Entity)
- สำนักงานสาขาของบริษัทต่างชาติ (Branch Office)
- สำนักงานที่ปรึกษา (Consultancy)
- การแต่งตั้งตัวแทนการค้า (Commercial Agent)

หมายเหตุ

- กฎหมายดังกล่าวไม่ครอบคลุมสำนักงานธุรกิจขนส่งและสายการบิน รวมทั้งบริษัทที่มีธุรกิจเฉพาะกาล (Company with Occasional Business)
- กำหนดให้นักลงทุนต่างชาติยื่นใบสมัครขอรับใบอนุญาตต่อคณะกรรมการการลงทุนต่างชาติที่กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมโอมาน โดยแนบเอกสารแจกแจงการรวมกลุ่มของบริษัท และข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ กระทรวงฯ อาจกำหนดเงื่อนไขบางประการในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของบริษัท หรือเรียกขอหลักประกันธนาคาร ทั้งนี้ การนำเงินทุนเข้าหรือออกสามารถดำเนินการได้โดยปราศจากข้อจำกัด
- การดำเนินธุรกิจในโอมาน โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย ซึ่งกฎหมายได้กำหนดบทลงโทษอย่างหนักสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ที่วางไว้

การเป็นเจ้าของบริษัทในโอมาน

ขั้นตอนการจัดตั้งบริษัทต่างชาติในโอมาน โดยไม่มีสปอนเซอร์ท้องถิ่นอาจเผชิญกับอุปสรรคอย่างมาก กฎหมายการลงทุนและการดำเนินธุรกิจต่างชาติกำหนดให้บริษัทพาณิชย์ทั้งหมดมีสมาชิกสัญชาติโอมานหนึ่งคน โดยบุคคลสัญชาติโอมานถือครองกรรมสิทธิ์อย่างน้อยร้อยละ 35 ของกำไรและเงินทุน สำหรับภาคการบริการสาธารณูปโภค อสังหาริมทรัพย์ และการขนส่งมวลชน กำหนดการถือครองกรรมสิทธิ์โดยชาวโอมานอย่างต่ำร้อยละ 51 ในภาคการบริการสารสนเทศสาธารณสุข กำหนดการถือครองกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 33 และนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982 โอมานห้ามต่างชาติลงทุนในบริษัทพาณิชย์ซึ่งให้บริการและดำเนินการค้าต่างๆ ทั้งนี้ ต่างชาติสามารถลงทุนได้ร้อยละ 25 ในโครงการด้านก่อสร้าง การประมง และการเกษตร หรือร้อยละ 49 หากโครงการดังกล่าวจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมโอมานกำหนดให้บริษัทซึ่งมีหุ้นส่วนการลงทุนของต่างชาติต้องมีเงินทุนขั้นต่ำ 150,000 ริยัล อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดดังกล่าวอาจลดลงเหลือ 30,000 ริยัล หากได้รับความเห็นชอบ

หมายเหตุ

1. บริษัทที่ได้รับการยกเว้นจากกฎข้างต้นได้แก่
 - บริษัทซึ่งดำเนินการภายใต้สัญญาสถาบันของรัฐหรือสาธารณสุข

- บริษัทที่ดำเนินกิจการ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมโอมานเห็นว่าเป็น
- โครงการที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
- บริษัทที่ได้รับใบอนุญาต
- ปัจเจกชนหรือบริษัทซึ่งให้บริการด้านวิชาชีพเฉพาะทาง เช่น สถาปนิก ทนายความ นักบัญชี วิศวกร และผู้ให้คำปรึกษา

2. ต่างชาติสามารถลงทุนได้ถึงร้อยละ 60 – 70 อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการโอนกิจการให้เป็นของเอกชน ซึ่งมุ่งกระจายฐานเศรษฐกิจของประเทศ นอกเหนือจากการพึ่งพาอุตสาหกรรมน้ำมัน เพื่อดึงดูดการลงทุนของต่างชาติ สร้างบรรยากาศการแข่งขัน และการสร้างงาน

● **กฎหมายบริษัท (Commercial Law)**

กฎหมายบริษัทการค้า ปี ค.ศ. 1974 ระบุว่าบริษัทต่างชาติสามารถร่วมในการเป็นหุ้นส่วนทั่วไป (General Partnerships) หุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnerships) บริษัทหุ้นส่วนร่วม (Joint Stock Company) และบริษัทจำกัด (Limited Liability Company) โดยมีการกำหนดให้เงินทุนขั้นต่ำสำหรับบริษัทหุ้นส่วนร่วมเท่ากับ 50,000 ริยัลโอมาน สำหรับบริษัทซึ่งไม่ปล่อยหุ้นให้บุคคลทั่วไป หากบริษัทปล่อยหุ้นให้บุคคลทั่วไป กำหนดเงินทุนขั้นต่ำเท่ากับ 150,000 ริยัล ทั้งนี้ บริษัทใหม่ซึ่งมีเงินทุนเกินกว่า 500,000 ริยัล จะต้องเสนอหุ้นขั้นต่ำร้อยละ 40 ให้บุคคลทั่วไป โดยผู้ก่อตั้งบริษัทสามารถถือครองได้ถึงร้อยละ 30 ปัจเจกชนไม่สามารถถือครองได้มากกว่าร้อยละ 20

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

1.1 เงื่อนไขการตั้งสำนักงานตัวแทนการค้า (Representative Office)

ตัวแทนการค้า คือบุคคลซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ค้า โดยการทำสัญญาว่าจ้างให้ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ในนามของผู้ค้า ไม่ว่าจะเป็นการไปทำงานในที่ต่างๆ หรือในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ค้าหรือสถานอื่น

ความรับผิดชอบของตัวแทนการค้า

- ดำเนินกิจกรรมด้านการค้าตามที่ได้รับมอบหมายในนามของผู้ค้า โดยมีการระบุชื่อเต็มของผู้ค้าข้างชื่อเต็มของตัวแทนการค้า พร้อมกับอำนาจในการเป็นตัวแทนการค้า เมื่อลงนามสัญญา หากไม่มีการระบุดังกล่าว ตัวแทนการค้าจะต้องรับผิดชอบการจัดการธุรกิจใดๆ ซึ่งตนได้ดำเนินการ
- เป็นตัวแทนผู้ค้าในการจัดการธุรกิจใดๆ ซึ่งผู้ค้าดำเนินการ
- ตัวแทนการค้าไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการค้าใดๆ เพื่อตนเอง หรือฝ่ายที่สาม โดยไม่ได้รับการยินยอมจากผู้ค้า
- ตัวแทนการค้ารับผิดชอบร่วมกับผู้ค้า ในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับการฟ้องร้อง / ความบกพร่อง

ความรับผิดชอบของผู้ค้า

ผู้ค้ารับผิดชอบการจัดการและสัญญา ซึ่งตัวแทนการค้าเป็นผู้ดำเนินการ ภายในขอบเขตของอำนาจที่ผู้ค้ามอบหมาย

อำนาจของตัวแทนการค้าโดยทั่วไป

- ตัวแทนการค้าประจำในที่ต่างๆ ของผู้ค้าจะรับคำสั่งซื้อจากฝ่ายที่สามในนามผู้ค้า และจะดำเนินการตามมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิของผู้ค้า
- ตัวแทนการค้าอาจได้รับมอบอำนาจจากผู้ค้าหลายคน ซึ่งจะต้องรับผิดชอบร่วมกันหากมีการร้องเรียนความรับผิดชอบของบุคคลหลักต่อการดำเนินการของลูกน้อง
- หากไม่มีการระบุขอบเขตอำนาจของตัวแทนการค้า อำนาจของตัวแทนการค้า
- ครอบคลุมการจัดการธุรกิจต่างๆ ทั่วไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเภทของการค้าที่ตัวแทนได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ
- ผู้ค้าอาจมอบอำนาจให้ลูกจ้างขายสินค้าในร้าน และรับเงินค่าสินค้าโดยตรง ไปเสร็จการขายในร้านใช้เป็นหลักฐานต่อผู้ค้า หรืออาจชำระราคาสินค้านอกร้าน หากลูกจ้างได้รับมอบอำนาจจากผู้จ้างซึ่งระบุเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทำเช่นนั้น

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

1.2 เงื่อนไขการตั้งสำนักงานสาขาของบริษัทต่างด้าว (Branch office)

บริษัทต่างชาติไม่สามารถจัดตั้งสาขาในโอมาน หรือประกอบการค้า โดยไม่มีตัวแทนท้องถิ่นชาวโอมานเป็นผู้ค้า โดยโอมานกำหนดให้ปฏิบัติตามระเบียบและขั้นตอนต่างๆ ในการจัดตั้งสำนักงานสาขาดังนี้

1. กรอกใบสมัคร พร้อมแนบเอกสารต่อไปนี้

- สำเนาใบรับรองการจดทะเบียนของสำนักงานใหญ่ ซึ่งระบุสภาพการมีอยู่จริงของบริษัท / สำนักงาน ในเวลาที่ยื่นใบสมัคร และสำเนาใบรับรองการรวมกลุ่มบริษัท หรือใบรับรองอื่น
- ซึ่งยืนยันประสบการณ์ของบริษัท 10 ปี
- เอกสารจากสำนักงานใหญ่แสดงความรับผิดชอบเพิ่มเติมที่ต่อสำนักงานสาขาในโอมาน
- การมอบอำนาจให้ตัวแทนในโอมาน เพื่อลงนามในนามของสำนักงานใหญ่
- แนบสำเนาหรือตัวจริงใบรับรองคุณสมบัติ ระบุประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี และสำเนาหนังสือเดินทาง
- รายละเอียดประสบการณ์และโครงการต่างๆ ก่อนหน้าในที่สำนักงานใหญ่
- ใด้ดำเนินการ
- สำเนาเอกสารการรวมกลุ่มบริษัทหรือสมาคมของสำนักงานใหญ่

- รายการงบดุลประจำปีล่าสุดของสำนักงานใหญ่
 - เอกสารข้างต้นต้องผ่านการรับรองโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจในประเทศของ
 - สำนักงานใหญ่และสถานเอกอัครราชทูตโอมาน หรือสถานเอกอัครราชทูตประเทศอาหรับใดก็ตามซึ่งเป็นสมาชิกสมาพันธ์อาหรับ
 - เอกสารจากธนาคารรับรองเงินทุนขั้นต่ำ 20,000 Riyal
2. หุ้นส่วนชาวโอมานจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้
- คุณสมบัติการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีในสาขาวิชาชีพที่สอดคล้องกับกิจกรรมของสำนักงานสาขา หรือเทียบเท่าซึ่งได้รับการยอมรับ รวมทั้งรายการหลักสูตร
 - ประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา
 - สำเนาหนังสือเดินทาง / บัตรประชาชน
 - เอกสารระบุนการไม่เคยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดหรือการละเมิดความเชื่อถือ
 - เอกสารระบุนการมีส่วนร่วมของโอมานในบริษัทไม่ต่ำกว่าร้อยละ 35
 - หุ้นส่วนโอมานร่วมทำงานในบริษัทเต็มเวลา
 - คุณสมบัติการศึกษามหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องมีเอกสารรับรองประสบการณ์ก่อนหน้านี้
3. จัดทะเบียนกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมโอมาน
4. ยื่นใบสมัครต่อเทศบาล พร้อมกับสัญญาเช่าสำนักงานสาขา

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

1.3 เงื่อนไขการตั้งบริษัทโดยการร่วมทุน (Joint venture)

โอมานอนุญาตให้มีการจัดตั้งบริษัท Joint Stock Companies 2 ประเภท คือ

- Closed Joint Stock Companies (เงินทุนขั้นต่ำ 50,000 Riyal)
- Public Joint Stock Companies (เงินทุนขั้นต่ำ 150,000 Riyal)

อย่างไรก็ตาม หากมีการร่วมลงทุนของต่างชาติ บริษัททั้งสองประเภทจะต้องมีเงินทุนขั้นต่ำเท่ากับ 150,000 Riyal โดยมูลค่าขั้นต่ำต่อหุ้นเท่ากับ 1 Riyal และขึ้นสูงสุดเท่ากับ 5 Riyal ทั้งนี้ Joint Stock Companies ไม่สามารถรวมเข้าเป็นรูปบริษัท หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม ซึ่งรับผิดชอบในการออกใบอนุญาตเพื่อประกอบการดังกล่าว

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

1.4 เงื่อนไขการตั้งบริษัทโดยลงทุนทั้งหมด (Wholly Foreign Owned Company)

ชาวต่างชาติได้รับอนุญาตให้ถือครองกรรมสิทธิ์ถึงร้อยละ 100 ภายใต้งบเงื่อนไขในการดำเนินโครงการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาการพัฒนาแห่งชาติ โดยมีเงินทุนขั้นต่ำ 500,000 Riyal

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

2. ข้อจำกัดของคนต่างด้าวในการทำธุรกิจในโอมาน

ขั้นตอนการจัดตั้งบริษัทต่างชาติในโอมานโดยไม่มีสปอนเซอร์ท้องถิ่นอาจเผชิญกับอุปสรรคอย่างมาก กฎหมายการลงทุนและการดำเนินธุรกิจต่างชาติกำหนดให้บริษัทพาณิชย์ทั้งหมดมีสมาชิกสัญชาติโอมานหนึ่งคน (Minimum Ownership by Omani nationals) โดยเงื่อนไขการลงทุนหรือจัดตั้งบริษัทจะแตกต่างกันไปตามสาขาธุรกิจ ดังนี้

1. สำหรับการจัดตั้งบริษัทพาณิชย์ทั่วไป ชาวโอมานจะต้องถือครองกรรมสิทธิ์อย่างน้อยร้อยละ 35 ของกำไร (Profit) และเงินทุน (Capital) ของบริษัทนั้น ๆ
2. กิจการด้านการบริการสาธารณูปโภค การขนส่งมวลชน อสังหาริมทรัพย์ และการบริการสาธารณะอื่น ๆ (Public Service) จะต้องมีสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนโอมาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 51 อีกนัยหนึ่งก็คือ ชาวต่างชาติสามารถมีหุ้นได้สูงสุดไม่เกินร้อยละ 49
3. กิจการด้านการบริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (public information service) จะต้องมีสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนโอมาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 33
4. โครงการเกี่ยวกับการเกษตร ประมง และก่อสร้าง สามารถมีการลงทุนจากต่างชาติได้ถึงร้อยละ 25 และอาจสูงถึงร้อยละ 49 ถ้าโครงการนั้น มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศโอมาน และได้รับการอนุมัติจากรัฐบาล
5. นับตั้งแต่ปี 1982 เป็นต้นมา มีการห้ามการลงทุนจากต่างประเทศ ในกิจการการค้าที่เกี่ยวข้องกับ Trading and services
6. บริษัทที่มีการลงทุนจากต่างชาติจะต้องมีเงินทุนขั้นต่ำ (Minimum Capital) 150,000 ريال แต่อาจจะลดลงเหลือ 30,000 ريالได้เมื่อได้รับการอนุมัติ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการลงทุนของบริษัทของชาวโอมานและชาวต่างชาติมีเงื่อนไขไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักลงทุนไม่ว่าจะเป็นชาวโอมานหรือต่างชาติ สามารถเข้าไปลงทุนในกิจการได้ โดยไม่มีเงื่อนไขถ้าสัดส่วนการถือหุ้นมีไม่เกินร้อยละ 10 แต่ถ้านักลงทุนต้องการถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 10-25 จะต้องรายงานให้ Capital Market Authority (CMA) รับรู้ และถ้าต้องการถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 25 จะต้องได้รับการอนุมัติจาก CMA ก่อน

นอกจากนี้ กิจการต่าง ๆ ทั้งกิจการท้องถิ่นและต่างชาติ จะต้องลงทะเบียนการค้ากับหอการค้าและอุตสาหกรรม (Chamber of Commerce and Industry) และต้องได้รับใบอนุญาตจากเทศบาลที่ตั้งบริษัท โดยกิจกรรมที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น ด้านการศึกษา สุขภาพ ประมง เป็นต้น จะต้องได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบางกิจการอาจจะต้องได้รับใบอนุญาตมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

3. ระบบการค้าและภาษีในแต่ละประเทศ

3.1 อัตรากำหนดนำเข้า

อัตรากำหนดนำเข้าสินค้าของประเทศโอมานแตกต่างกันตามประเภทสินค้าและประเทศผู้ส่งออกดังนี้
สินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

โอมานยกเว้นการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าต่างๆ ดังนี้

- ปศุสัตว์ เครื่องในปศุสัตว์สดหรือแช่แข็ง (ไม่รวมสุกร)
- อาหารปศุสัตว์ ปุ๋ย
- นมประเภทต่างๆ ได้แก่ นมพาสเจอร์ไรส์และนมผง (ไม่รวมนมปรุงแต่งรส)
- ไขมันประเภท Ghee
- เมล็ดพันธุ์ ดินพีชอ่อน และกิ่งตัด
- ผักสด ผลไม้สด ยกเว้นกล้วยและอินทผลัม
- ชา
- ข้าวเจ้า ข้าวสาลี แป้งสาลี ข้าวโพด น้ำตาล
- ซีเมนต์
- ผลผลิตจากน้ำมันปิโตรเลียม
- ยานพาหนะ
- หนังสือทุกประเภท หนังสือพิมพ์ แมกกาซีน วารสารที่ออกตามกำหนดเวลา (periodical)
- แผนภูมิ แผนที่ และภาพวาด
- เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตร
- เงินตราที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทองแท่งและเหรียญ
- สินค้านำเข้าของรัฐบาล

อัตรากำหนดสำหรับสินค้าจากกลุ่มประเทศ GCC

ไม่มีการเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศสมาชิก นับตั้งแต่มีการจัดตั้งสหภาพศุลกากรของภูมิภาคอ่าว (Gulf Countries Co-operation : GCC) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2546 เป็นต้นมา

อัตรากำหนดสำหรับสินค้าจากกลุ่มประเทศอาหรับ

จากความตกลงในการเอื้ออำนวยและพัฒนาการแลกเปลี่ยนการค้าระหว่างประเทศอาหรับ ได้ระบุงการลดภาษีประจำปีสำหรับสินค้าซึ่งผลิตในประเทศอาหรับ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 ในอัตราส่วนลดต่อปีร้อยละ 10 และลดลงเหลือ 0 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ทั้งนี้สินค้านำเข้าดังกล่าวต้องมีใบรับรองการจัดตั้งอุตสาหกรรมอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตาม ความตกลงดังกล่าวไม่ครอบคลุมสินค้าต่อไปนี้

- ผลิตภัณฑ์ยาสูบ สินค้าแอลกอฮอล์ และผลิตภัณฑ์จากสุกร

- สินค้าเกษตรตามฤดูกาล ตามโครงการด้านการเกษตร

สินค้าที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองภาษีศุลกากร

- มะนาวแห้ง ร้อยละ 100
- อินทผลัม ร้อยละ 20
- กัญชง ร้อยละ 25

สินค้านำเข้าที่ต้องเสียภาษีพิเศษ

- เนื้อสัตว์ประเภทเฉพาะและผลิตภัณฑ์ (สุกร ร้อยละ 100)
- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภท (ร้อยละ 100)

สินค้านำเข้าต้องห้ามและจำกัดการนำเข้า

- อาวุธ กระสุน ปืนสั้น ฯลฯ
- อาวุธเลียนแบบ ซึ่งสามารถดัดแปลงเป็นอาวุธจริง
- ดอกไม้ไฟ ประทัด อาวุธและปืนของเด็ก
- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- วิทยุกระจายเสียงและอุปกรณ์ส่งสัญญาณไร้สาย
- สิ่งตีพิมพ์ ภาพวาด หนังสือ ไฟ เทป ปากกา ดินสอ ของเล่น ของเลียนแบบที่มีลักษณะอนาจาร
- ใบสั่งจ่ายเงินหรือใบเสร็จรับเงินที่ไม่ได้ระบุจำนวนทุกประเภท
- ธนบัตรหรือเหรียญปลอม
- สิ่งทอที่มีรูปวาดหรือเลียนแบบธนบัตรของรัฐบาลโอมานหรือรัฐบาลของประเทศอื่นๆ
- อาวุธซึ่งสามารถดัดแปลงเป็นมีดหรือดาบ
- ปืนยาวซึ่งออกแบบโดยซ่อนลักษณะที่แท้จริง
- ยาเสพติด และอุปกรณ์อื่นๆ ซึ่งที่ประหฺมระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่นและยาเสพติดประกาศห้าม
- ใบ ดอก เมล็ดและต้นกัญชา
- ฝิ่นดิบหรือที่ผลิตสำเร็จแล้ว
- วัตถุต่างๆ ซึ่งกฎหมายอื่นประกาศห้าม

การนำเข้าสินค้าอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุข้างต้นต้องเสียภาษีศุลกากรร้อยละ 5 ของราคาสินค้า รวมทั้งค่าประกันและค่าขนส่ง

ทั้งนี้ การนำเข้าสินค้าจะต้องลงทะเบียนกับ กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมก่อน โดยสินค้าประเภทต้องห้ามและจำกัดการนำเข้าจะต้องได้รับใบอนุญาตพิเศษ และการนำเข้าสื่อจะต้องได้รับการตรวจสอบก่อน (Censorship)

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

Trade Information Center TIC <www.ita.doc.gov>

3.2 อัตราภาษีส่งออก

ไม่มี

3.3 อัตราภาษีเงินได้ (corporate income tax)

บริษัทจะต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 12 โดยคิดจากส่วนที่มีกำไรสุทธิเกิน 30,000 ริกัล

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

3.4 อัตราภาษีการค้า/ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Sales tax/VAT/GST)

ประเทศโอมานไม่เก็บภาษีใด ๆ ภายในประเทศเลย ไม่ว่าจะเป็น ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ ภาษีสรรพสามิต จะมีแต่เพียงรายได้ที่เก็บจากกำไรจากการดำเนินธุรกิจเท่านั้น

ที่มา: กระทรวงการต่างประเทศ, ประเทศไทย <www.mfa.go.th/web/479.php?id=363>

3.5 อัตราภาษี/สิทธิประโยชน์สำหรับการค้าระหว่างประเทศในสหภาพศุลกากรของกลุ่มประเทศรัฐริมอ่าว (GCC)

ข้อตกลงสำคัญของสหภาพศุลกากรของกลุ่มประเทศรัฐริมอ่าวหรือ GCC คือ จะไม่มีการเก็บภาษีระหว่างประเทศสมาชิก ดังนั้นผลผลิตจากประเทศโอมานจะได้รับการยกเว้นอากรเมื่อส่งออกไปยังกลุ่มประเทศ GCC และผลผลิตจากกลุ่มประเทศ GCC จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้า (Duty Free)

ที่มา : Trade Information Center TIC <www.ita.doc.gov>

3.6 การหักภาษี ณ ที่จ่าย (Withholding Tax)

พระราชกฤษฎีกา ที่ 89 / 96 ระบุว่า บริษัทต่างชาติซึ่งไม่มีตัวตนอยู่ในโอมาน และได้รับรายได้จากสัญญาการจัดการ สัญญาเช่าเครื่องมือและอุปกรณ์ ภาษีสัมปทาน ทักษะด้านเทคนิค และ / หรือการวิจัยและการพัฒนา ต้องชำระภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ 10 ของรายได้ที่ได้รับ

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

3.7 ภาษีซ้อน (Double Taxation Agreement) กับประเทศไทย

ไทยและโอมานได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนฯ เมื่อวันที่ 13 เดือนตุลาคม 2546 ซึ่งความตกลงดังกล่าวจะช่วยให้อาณาเขตในทั้งสองประเทศเพิ่มพูนการลงทุนและกิจการค้าระหว่างกัน

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

3.8 การจัดทำรายงานทางบัญชี/ภาษี ที่ต้องรายงานภาครัฐ

กำหนดให้ยื่นรายงานการจัดการด้านการเงินต่อกระทรวงการคลังโอมาน 6 เดือนก่อนสิ้นปี

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

3.9 ข้อบังคับการใช้ภาษาราชการ (ภาษาอาหรับ) ในเอกสารต่าง ๆ

ภาษาราชการของโอมานคือ ภาษาอาหรับ แต่การติดต่อธุรกิจส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม หากมีหนังสือถึงหน่วยราชการ โอมาน ต้องมีคำแปลภาษา อาหรับ

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

Ministry of Information, Oman <www.omant.net>

3.10 ระบบบัญชี

ระบบบัญชีของประเทศโอมานเป็นไปตามมาตรฐานสากล

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

3.11 การตรวจสอบบัญชี

ประเทศโอมานมีการกำหนดข้อบังคับในการตรวจสอบบัญชีสำหรับบริษัทที่มีเงินทุนมากกว่า 20,000 ริยัล

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

3.12 รูปแบบ และ ระยะเวลา ในการยื่นภาษี และ รายงาน ประเภทต่าง ๆ ต่อภาครัฐ

ปีภาษี หมายถึง ระยะเวลา 12 เดือน เริ่มจากวันที่ 1 มกราคม และสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี มีการกำหนดให้ยื่นรายงานการเงินต่อกระทรวงการคลัง 6 เดือน ก่อนการสิ้นสุดของปี โดยมีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

- ทุกบริษัทซึ่งมีเงินทุนเกิน 20,000 ริยัล ต้องยื่นการแจ้งรายได้ในแต่ละปีภาษี พร้อมกับบัญชีที่ผ่านการตรวจสอบล่าสุด โดยได้รับการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีที่ถูกต้องตามกฎหมาย
- การยืนยันจากบริษัท ว่าการแจ้งรายได้ดังกล่าวแสดงถึงรายได้จริงของบริษัทที่จะต้องหักภาษี
- การคำนวณรายได้ที่จะต้องหักภาษีต้องสอดคล้องกับวิธีการทำบัญชีการค้าที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป
- บริษัทซึ่งเตรียมบัญชีเป็นระยะเวลา 12 เดือน ที่สิ้นสุดในวันอื่นนอกจากวันที่ 31 ธันวาคม ให้คิดรายได้ที่จะหักภาษีสำหรับบริษัทดังกล่าวภายหลังการแก้ไขต่างๆ ที่จำเป็น
- ระยะเวลาการทำบัญชีสำหรับภาษีครั้งแรกไม่น้อยกว่า 12 เดือน และไม่มากกว่า 18 เดือน
- หากบริษัทเตรียมบัญชีสำหรับระยะเวลาการทำบัญชีที่นานกว่าหรือน้อยกว่า 12 เดือน ภายหลังการแก้ไข ให้คำนวณรายได้ที่จะหักภาษีสำหรับระยะเวลาการทำบัญชีดังกล่าวว่าเป็นรายได้ที่ต้องหักภาษีสำหรับปีภาษี ซึ่งระยะเวลาการทำบัญชีสิ้นสุดลงและจึงมีการประเมินภาษี
- อาจมีการคำนวณรายได้ที่จะต้องหักภาษีเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ หากได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง และถ้ามีการบันทึกเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ

- รายได้ที่ต้องหักภาษีของบริษัทในปีภาษีคำนวณจากการหักรายจ่ายจริงทั้งหมดระหว่างปีภาษี สำหรับการสิ้นสุดระยะเวลาการทำบัญชี ในวันที่อื่นนอกเหนือจากวันที่ 31 ธันวาคม ให้ถือว่า รายจ่ายใดที่เกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างรายได้ทั้งหมดระหว่างระยะเวลาการทำภาษี นั้นเป็นรายจ่ายจริงที่เกิดขึ้นระหว่างปีภาษีซึ่งระยะเวลาการทำบัญชีสิ้นสุดลงในช่วงดังกล่าว

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

4. ระบบการเงิน

4.1 ข้อจำกัดการโอนเงินออกนอกประเทศ

โอมานไม่มีการควบคุมการโอนและแลกเปลี่ยนเงินตรา

ที่มา : Ministry of Information, Oman <www.omanet.om>

4.2 ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา

โอมานมีระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ ผูกติดกับเงินดอลลาร์สหรัฐ โดย 1 ดอลลาร์สหรัฐ = 0.3845 ริยัล การแลกเปลี่ยนเงินตราสามารถกระทำได้อย่างเสรี (Full Convertibility) ไม่มีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา (No Foreign Exchange Control)

ที่มา : IFS Statistics, ฉบับเดือน กุมภาพันธ์ 2549

4.3 อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เงินกู้ และ อัตราค่าธรรมเนียมธนาคารที่สำคัญ

รายการ	ร้อยละต่อปี*
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	
- Regulars Saving Plan	6
- Notice Account	อาจสูงถึง 3.5
- ฝากประจำ 3 เดือน	3
- ฝากประจำ 6 เดือน	3.5
- ฝากประจำ 12 เดือน	3.75
- ฝากประจำ 24 เดือน	4
- ฝากประจำ 36 เดือน	4.25
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้**	7.10

หมายเหตุ * อัตราดอกเบี้ยอาจเปลี่ยนแปลงได้ ** ธนาคารท้องถิ่นจะให้เงินกู้ภายใต้หลักประกัน

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จาก IFS Statistics, ฉบับเดือน กุมภาพันธ์ 2549

4.4 บริการของธนาคาร

ธนาคารมีการบริการต่าง ๆ ให้แก่ลูกค้าเช่น การฝาก-ถอน การบริการด้านการค้า

ที่มา : ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

5. การประกันภัย

5.1 ประกันขนส่ง

ระบบประกันการนำสินค้าจากไทยมาโอมาน จำแนกตามประเภทสินค้าต่างๆ ดังนี้

ก) เครื่องจักร และเครื่องกล

เอกสารที่จำเป็น

- รายงานสถานะการขนส่งล่วงหน้า (Pre shipment status report) ซึ่งผู้ขนส่งจัดหาให้กับบริษัทประกัน

- สำเนาใบเรียกเก็บเงินค่าสินค้าเพื่อดำเนินงานด้านการประกันก่อนการขนส่ง

เงื่อนไขต่างๆ ที่จำเป็นในการได้รับใบรับรองการประกันสำหรับการขนส่ง

ยอดทั้งหมดที่ได้รับการประกัน : มูลค่ารายการสินค้าที่ขายให้ (Invoice Value) + ค่าขนส่งจากสถานที่ขนส่งมายังปลายทาง + ร้อยละ 10 ของค่าขนส่งจากสถานประกอบการมายังสถานที่ขนส่ง

เบี้ยประกัน

ทางทะเล : เท่ากับร้อยละ 0.45 ของมูลค่ารายการสินค้าที่ขายให้ + ค่าขนส่งจากสถานที่ขนส่งมายังปลายทาง + ร้อยละ 10 ของค่าขนส่งจากสถานประกอบการมายังสถานที่ขนส่ง

บวก : เบี้ยประกันสงคราม และเหตุการณ์ความวุ่นวายของการเมืองภายใน การจลาจล การประท้วง (Strike, Riot, Civil Commotion - SRCC) เท่ากับร้อยละ 0.05 ของยอดที่ได้รับการประกัน

บวก : ค่าธรรมเนียมของรัฐ ร้อยละ 1.6 ของเบี้ยประกันทั้งหมด

เบี้ยประกันขั้นต่ำ : 35 ริยัล + เบี้ยประกันเหตุการณ์สงคราม + ค่าธรรมเนียมต่อการขนส่งแต่ละครั้ง

ข) ทรัพย์สินส่วนบุคคล

ขอบเขตที่การประกันครอบคลุม : ความเสี่ยงทุกประเภท ตามที่ระบุไว้ใน Institute Cargo Clause (ICC)

เงื่อนไขที่จำเป็น : การระบุรายการบรรจุน้ำหนักในกล่องกระดาษแข็ง พร้อมคำอธิบาย และมูลค่า

อัตราเบี้ยประกัน

ทางทะเล : ร้อยละ 1.5 ของยอดทั้งหมดที่ได้รับการประกัน

บวก : เบี้ยประกันสงคราม และเบี้ยประกัน SRCC เท่ากับร้อยละ 0.05 ของยอดที่ได้รับการประกัน

บวก : ค่าธรรมเนียมของรัฐ ร้อยละ 1.6 ของเบี้ยประกันทั้งหมด

เบี้ยประกันขั้นต่ำ : 25 ริยัล + เบี้ยประกันสงคราม + ค่าธรรมเนียมต่อการขนส่งแต่ละครั้ง

ค) สินค้าอาหาร

ขอบเขตที่การประกันครอบคลุม : ความเสี่ยงทุกประเภท ตามที่ระบุไว้ใน ICC

เงื่อนไขที่จำเป็น : รายการบรรจุสินค้า และสำเนารายการสินค้าที่ขายให้

อัตราเบี้ยประกัน

ทางทะเล : ร้อยละ 0.3 ของยอดทั้งหมดที่ได้รับการประกัน สำหรับสินค้าที่ไม่แตกง่าย และไม่เป็นอันตราย

: ร้อยละ 0.45 ของยอดที่ได้รับการประกันทั้งหมด สำหรับสินค้าแตกง่าย

บวกรวม : เบี้ยประกันสงคราม และเหตุการณ์ SRCC เท่ากับร้อยละ 0.05 ของยอดที่ได้รับการประกัน

บวกรวม : ค่าธรรมเนียมของรัฐร้อยละ 1.6 ของเบี้ยประกันทั้งหมด

เบี้ยประกันขั้นต่ำ : 25 ไรยัล + เบี้ยประกันสงคราม + ค่าธรรมเนียมการขนส่งในแต่ละครั้ง

หมายเหตุ

อัตรา / เงื่อนไขดังกล่าวเป็นลักษณะชี้แนะ (Indicative) ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีประกาศแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 7 วันก่อนการขนส่งเพื่อดำเนินการจัดการประกันในแต่ละกรณี

5.2 ประกันวินาศภัย

บุคคล / กลุ่ม หรือบริษัทใดก็ตามอาจประกันทรัพย์สินในโอมาน ภายใต้การประกันภัยธรรมชาติ เบี้ยประกันประเภทนี้เท่ากับร้อยละ 0.5 ของมูลค่าสินทรัพย์ทั้งหมด ในกรณีการเกิดภัยพิบัติใดๆ เช่น อัคคีภัย อุทกภัย บริษัทประกันจะจ่ายค่าทรัพย์สินที่มีการประกันไว้ตามรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งราชสำนักโอมาน โดยเป็นการจ่ายบางส่วนหรือจ่ายเต็ม

5.3 ประกันส่วนบุคคล

บริษัทประกันในโอมานบริการประกันรักษาพยาบาลสำหรับบุคคลหรือกลุ่ม จากอุบัติเหตุหรือโรคภัยไข้เจ็บ เบี้ยประกันเท่ากับ 15 ไรยัล ต่อปี ซึ่งผู้ทำประกันสามารถได้รับสิทธิ์ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลถึง 500 ไรยัล ต่อปี

5.4 ประกันการค้า

ขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจ

6. ระบบการทำงานในประเทศ

6.1 การขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (Work Permit)

การขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว ต้องมีคำร้องขอจาก Local Sponsor (นายจ้าง) ซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบแรงงานชาวต่างชาติ โดย Sponsor นั้นต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ยื่นใบสมัครการขออนุญาตต่อกรมแรงงาน โดยระบุจำนวนและสาขาอาชีพของแรงงานต่างด้าวที่ต้องการ พร้อมทั้งแนบสำเนาทะเบียนการค้า หลักฐานการเป็นสมาชิกสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมโอมาน และใบรับรองการไม่คัดค้าน (No Objection Certificate) จากกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ นายจ้างควรเป็นผู้จ่ายเงินค่าธรรมเนียม Work Permit สำหรับแรงงานต่างชาตินั้นเป็นเงินคนละ 210 ริยัล
2. เมื่อกรมแรงงานได้รับเอกสารข้างต้นพร้อมด้วยค่าธรรมเนียม และออกใบอนุญาตทำงานให้นายจ้างแล้ว นายจ้างจะนำไปอนุญาตทำงานดังกล่าว พร้อมด้วยใบสมัครวิชาไปยื่นต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองโอมาน ซึ่งจะออกวีซ่าให้ โดยวิชาดังกล่าวมีอายุ 6 เดือนจากวันที่ออก และจะทำให้แรงงานต่างด้าวสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายในโอมานเป็นเวลา 2 ปี ในลักษณะเข้า-ออกประเทศได้หลายครั้ง

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

6.2 ข้อกำหนดการรับคนในประเทศเข้าทำงานกับบริษัทต่างด้าว

รัฐบาลโอมานส่งเสริมให้มีการใช้แรงงานของคนชาติ (Omanization) ที่พยายามกระตุ้นให้บริษัทจ้างแรงงานท้องถิ่น เริ่มขยายการบังคับให้สถานประกอบการจ้างชาวโอมานในสัดส่วนที่สูงขึ้น ดังนั้นจึงไม่มีข้อจำกัดด้านการให้คนในประเทศเข้าทำงานกับบริษัทต่างด้าว แต่ผลกระทบจากนโยบายนี้จะตกอยู่กับแรงงานต่างด้าวที่ต้องการทำงานในประเทศโอมาน อย่างไรก็ตาม ตลาดแรงงานในสาขาอาหารไทย ช่างซ่อมรถยนต์ นวดแผนไทย และการบริการ ยังมีแนวโน้มที่ดี

ที่มา : กระทรวงแรงงาน, ประเทศไทย <www.mol.go.th>

ขั้นตอนการรับคนเข้าทำงาน

ขั้นตอนการรับคนเข้าทำงาน (ชาวโอมาน) เป็นดังนี้

1. บริษัท/ผู้ประกอบการต่างด้าวยื่นใบสมัครต่อกรมการจ้างงาน โดยแจ้งความจำนงขอรับสมัครแรงงาน พร้อมแจ้งจำนวนแรงงานที่ต้องการ สถานที่ทำงาน ลักษณะงาน เงินเดือน และเงินเพิ่มอื่นๆ ที่จะจ่ายให้คนงานโอมาน
2. กรมการจ้างงานพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัคร และจัดส่งไปให้บริษัท/ผู้ประกอบการที่แสดงความจำนงข้างต้นสัมภาษณ์และคัดเลือก หากไม่ผ่าน กรมการจัดหางานจะส่งผู้สมัครไปให้คัดเลือกใหม่
3. บริษัท/ผู้ประกอบการทำการคัดเลือก หากพอใจก็จะต้องทำหนังสือแจ้งกรมการจ้างงานเกี่ยวกับวันเริ่มจ้างงาน ลงทะเบียนและให้กรมการจัดหางานออก ID Card ให้แรงงานรายนั้นต่อไป ทั้งนี้โดยมีระยะเวลาทดลองงานประมาณ 3 เดือนหรือมากกว่าขึ้นอยู่กับสัญญาจ้างงาน

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

อายุขั้นต่ำของการรับคนเข้าทำงาน

แรงงานจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี สำหรับธุรกิจทั่วไป และไม่ต่ำกว่า 18 ปี สำหรับงานที่เป็นอันตราย ทั้งนี้ไม่ให้เด็กที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปีทำงานเวลากลางคืนและวันหยุด

ที่มา : Oman: Country Reports on Human Rights Practices, U.S. Department of State

<www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2005/61696.htm>

6.3 อัตราค่าแรง

แรงงานโอมานมีอัตราค่าแรงประมาณ 165 ริยัล โดยอัตราค่าแรงจะแตกต่างกันไปตามลักษณะงาน คุณวุฒิ และคุณภาพของแรงงาน ดังนี้

ประเภทแรงงาน	อัตราค่าแรง
แรงงานระดับไร้ฝีมือ หรือ กรรมกร (Unskilled)	120 โอมานริยัล / เดือน
แรงงานระดับกึ่งฝีมือ (Semi-skilled)	150 โอมานริยัล / เดือน
แรงงานระดับฝีมือ (Skilled)	180 โอมานริยัล / เดือน
ค่าทำงานล่วงเวลา	0.76 โอมานริยัล / ชม.
แรงงานระดับปริญญาตรีและโท	เริ่มต้นที่ประมาณ 250-450 ริยัล / เดือน

ที่มา : กระทรวงแรงงาน, ประเทศไทย <www.mol.go.th>

ข้อมูลอัตราค่าแรงปริญญาตรีและโท จาก สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมัสกัต

6.4 ข้อบังคับขั้นต่ำเกี่ยวกับการจ้างงานที่กฎหมายระบุไว้

การจ้างแรงงานชาวโอมาน

กฎหมายมีข้อกำหนดให้จ้างชาวโอมาน 100 % ในธุรกิจดังต่อไปนี้

1. พนักงานขาย
2. พนักงานต้อนรับ
3. พนักงานรับโทรศัพท์
4. พนักงานบัญชี
5. เจ้าหน้าที่บริหาร
6. พนักงานขับรถของรถบรรทุกขนาดกลาง(ขนาดต่ำกว่า 7 ตัน) และขนาดเล็ก รถขนส่งของ รถติดเครื่องทำความเย็น รถพยาบาล รถร้านค้าย่อยเคลื่อนที่ได้ รถบรรทุกน้ำมัน รถบรรทุกน้ำ รถบรรทุกแก๊ส รถบรรทุกขยะ รถงานขจัดฝุ่น รถบรรทุกสารเคมี รถส่งแก๊ส รถบรรทุกวัสดุใช้แล้ว
7. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
8. ชาวประมง
9. การจำหน่ายรถใช้แล้ว

10. การจำหน่ายแก๊ซหุงต้ม
11. การจำหน่ายน้ำดื่ม
12. การขนส่ง
13. ร้านจำหน่าย-ให้เช่าแผ่นเสียงวีดีโอ
14. ร้านขายหนังสือ
15. งานเสมียน
16. การจำหน่ายขนมหวานพื้นเมืองโอมาน
17. บริการรับจ้างล้างและทำความสะอาดรถยนต์
18. รถขนส่งของ
19. สถานีให้บริการน้ำมัน
20. การจำหน่ายปลา/อาหารทะเล

นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้จ้างชาวโอมานอย่างน้อย 50 % ในงานโรงแรม และ 30 % ในงานก่อสร้างอีกด้วย

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

จำนวนวันหยุดขั้นต่ำตามกฎหมาย

ลูกจ้างจะต้องทำงานไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน หรือ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ไม่รวมเวลาพัก) โดยมีเวลาหยุดพัก และไม่ให้ทำงานติดต่อกันเกิน 6 ชั่วโมง หากเกินกำหนดนายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาเพิ่ม 25 % ของอัตราค่าจ้างปกติ หรือให้วันหยุดชดเชยเพิ่ม (ในฤดู Ramadhan เวลาทำงานของลูกจ้างมุสลิมจะต้องไม่เกิน 6 ชั่วโมงต่อวันหรือ 36 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) ทั้งนี้ในแต่ละสัปดาห์ ลูกจ้างจะต้องมีช่วงเวลาพักผ่อนหรือหยุดติดต่อกันไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง

ที่มา: Ministry of Information, Oman <www.omanet.om>

6.5 วันเวลาทำการและวันหยุด

วันหยุดราชการ/วันหยุดธุรกิจ

1. วันขึ้นปีใหม่ของศาสนาอิสลาม	1 วัน
2. วันประสูติของพระศาสดาโมฮัมเหม็ด	1 วัน
3. วันเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระศาสดาโมฮัมเหม็ด	1 วัน
4. วันเทศกาล Eid Al Fitr	3-4 วัน
5. วันชาติ	2 วัน
6. วันเทศกาล Eid Al Adha	3-4 วัน
7. วัน Renaissance Day	1 วัน

* ภาครัฐจะมีวันหยุดเพิ่มมากกว่าภาคเอกชนอีก 1 วันในแต่ละโอกาส

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

การลาหยุดประจำปี, การลาป่วย, การลากิจ

การลาหยุดประจำปี

ลูกจ้างมีสิทธิลาพักร้อน โดยได้รับค่าแรงในปีแรก 15 วัน และเพิ่มเป็น 30 วันในปีต่อ ๆ ไป

การลาป่วย

การลาป่วยต้องมีใบรับรองแพทย์มาแสดงก่อนายจ้าง และสามารถลาป่วยได้โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- 1-2 สัปดาห์แรก รับเงินเดือนเต็ม
- สัปดาห์ที่ 3-4 รับ 3 ใน 4 ของเงินเดือน
- สัปดาห์ที่ 5-6 รับครึ่งหนึ่งของเงินเดือน
- สัปดาห์ที่ 7-10 รับ 1 ใน 4 ของเงินเดือน

การลากิจพิเศษ

- ลาเพื่อแต่งงานได้ 3 วัน โดยลาได้เพียง 1 ครั้งตลอดอายุการทำงาน
- ลาในโอกาสการเสียชีวิตของบุตร บิดา มารดา และภริยาได้ 3 วัน
- ลาในโอกาสการเสียชีวิตของปู่ย่า ตายาย พี่น้องได้ 2 วัน
- ลาในโอกาสการเสียชีวิตของลุง ป้า หรือลูกพี่ลูกน้องได้ 1 วัน
- ลาในโอกาสการเสียชีวิตของสามีได้ 130 วัน

* ทั้งนี้การลาในโอกาสเสียชีวิต จะต้องมีใบมรณบัตรมาแสดงก่อนายจ้าง

การลาคลอด

ลูกจ้างสามารถลาคลอดได้ 30 วัน โดยรับเงินเดือนเต็ม

การลาตามหลักศาสนา/ประเพณี

ตลอดอายุการทำงาน ลูกจ้าง (มุสลิม) สามารถลาเพื่อเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจได้ 1 ครั้งเป็นระยะเวลา 15 วัน

ที่มา: กระทรวงแรงงาน, ประเทศไทย < www.mol.go.th >

ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

6.6 ภาระภาษีของพนักงาน

ประเทศโอมานไม่มีการเก็บภาษีรายได้หรือภาษีการจ้างงานในโอมาน

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

6.7 ภาระภาษีและค่าใช้จ่ายของนายจ้างในด้านต่าง ๆ

เงินสมทบประกันสังคม

นายจ้างต้องจ่ายค่าประกันสังคมให้แก่คนงานชาวโอมานในอัตรา 16% ของเงินเดือน (หัก 6.5% จากเงินเดือนของลูกจ้าง และเก็บอีก 9.5% จากนายจ้าง) โดยจ่ายให้กับกรมค้ำประกันสังคมทุกๆ เดือน

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

สวัสดิการตามกฎหมาย

นายจ้างต้องจัดหาที่พัก หรือจ่ายค่าเช่าที่พักตามตำแหน่ง (อาจหักค่าอาหารจากค่าจ้างแล้วแต่เงื่อนไขสัญญาจ้าง) และจะต้องมีตัวเครื่องบินกลับประเทศให้กับคนงานต่างด้าว เมื่อหมดสัญญา

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต
กระทรวงแรงงาน, ประเทศไทย <www.mol.go.th>

6.8 กฎหมายเกี่ยวกับการเลิกจ้าง

ขั้นตอนและเงื่อนไขการเลิกจ้าง

- นายจ้างมีสิทธิยกเลิกจ้าง โดยไม่ต้องบอกล่วงหน้าหรือให้เงินชดเชยในกรณีลือโกง ละเลยเรื่องความปลอดภัย เปิดเผยความลับบริษัท และเมาสุราขณะปฏิบัติหน้าที่
- ลูกจ้างมีสิทธิยกเลิกสัญญา หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่ชอบธรรมโดยมีสิทธิที่จะได้รับเงินชดเชย
- ในกรณีขอยกเลิกสัญญาหรือลาออกต้องบอกกล่าวล่วงหน้า 2 เดือน โดยช่วงทดลองงาน (ไม่เกิน 3 เดือน) นายจ้างหรือลูกจ้างสามารถยกเลิกสัญญาว่าจ้างได้โดยแจ้งล่วงหน้า 7 วัน
- นายจ้างจะต้องจ่ายเงินติดค้างต่างๆ ตามกฎหมายโอมาน และแจ้งกรมการว่าจ้างงาน และหน่วยงานด้านประกันสังคมของโอมานของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการเลิกจ้าง พร้อมด้วยเอกสารว่าได้รับเงินติดค้างต่างๆ ครบถ้วนโดยมีลายเซ็นของผู้ว่าจ้างด้วย
- ลูกจ้างไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับเงินพิเศษจากนายจ้าง นอกจากนายจ้างจะจ่ายให้เอง

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต
กระทรวงแรงงาน, ประเทศไทย <www.mol.go.th>

6.9 การจัดตั้งสหภาพแรงงาน (จำเป็นหรือไม่, ต้องมีเงื่อนไขการจัดตั้ง และการเลิกอย่างไร)

ประกาศพระราชกำหนด มีผลบังคับใช้ได้เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ.2006 ได้มีการแก้ไขกฎหมายแรงงาน โดยอนุญาตให้มีการรวมตัวกันจัดตั้งสหภาพแรงงานเพื่อรักษาผลประโยชน์ ปกป้องสิทธิ และปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงเป็นตัวแทนของแรงงานเข้าร่วมการประชุมทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับนานาชาติ อนึ่ง ในปัจจุบันยังไม่มีการจัดตั้งสหภาพแรงงานในโอมาน

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

7. ค่าใช้จ่ายดำเนินการทั่วไป

7.1 อัตราค่าเช่าสำนักงาน

ประมาณ 4-7 ริยัลโอมานต่อตารางฟุต

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

7.2 อัตราค่าเช่าบ้านพัก

ห้องพัก 1 ห้องนอน	ประมาณ 150-195 ริยัลโอมาน
ห้องพัก 2 ห้องนอน	ประมาณ 180-225 ริยัลโอมาน
ห้องพัก 3 ห้องนอน	ประมาณ 200-275 ริยัลโอมาน
บ้าน 3 ห้องนอน	ประมาณ 400-550 ริยัลโอมาน

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

7.3 อัตราค่าเช่ารถ

อัตราค่าเช่ารถขึ้นอยู่กับคุณภาพของรถด้วย และโดยปกติจะมีคนขับพร้อมเติมน้ำมันให้เสร็จ

รถยนต์เก๋งขนาดเล็ก (4 ที่นั่ง)	ประมาณ 10-30 ริยัลโอมานต่อวัน
รถยนต์ความจุขนาดกลาง (9-25 ที่นั่ง)	ประมาณ 40-50 ริยัลโอมานต่อวัน
รถยนต์ความจุขนาดใหญ่ (30-40 ที่นั่ง)	ประมาณ 60-110 ริยัลโอมานต่อวัน

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

7.4 อัตราค่าไฟฟ้า

ค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมการต่อกระแสไฟฟ้า (Fee of Connection of Electric Current)

ประเภทของการต่อ และกำลังไฟฟ้า	ค่าธรรมเนียม (ริยัล)
มิเตอร์ไฟฟ้าแบบ 1 เฟส	10
มิเตอร์ไฟฟ้าแบบ 3 เฟส	40
มิเตอร์ไฟฟ้าแบบ 3 เฟส พร้อมด้วยหม้อแปลงไฟฟ้าขนาดไม่เกิน 500 กิโลวัตต์ / ชม.	400
มิเตอร์ไฟฟ้าแบบ 3 เฟส พร้อมด้วยหม้อแปลงไฟฟ้าขนาดมากกว่า 500 กิโลวัตต์ / ชม. ขึ้นไป	500

หมายเหตุ: ค่าธรรมเนียมเหล่านี้ไม่รวมค่าดำเนินการติดตั้งมิเตอร์ ฟิวส์ สายไฟฟ้า จากมิเตอร์ถึงแหล่งจ่ายพลังงาน

ค่าธรรมเนียมการตัดกระแสไฟฟ้า (Fee of Disconnection of Electric Current)

ประเภทของการต่อ และกำลังไฟฟ้า	ค่าธรรมเนียม (ริยัล)
มิเตอร์ไฟฟ้าแบบ 1 เฟส	10
มิเตอร์ไฟฟ้าแบบ 3 เฟส	30

ภาษีการใช้ไฟฟ้า

สำหรับการใช้ในภาครัฐและครัวเรือน	
ปริมาณการใช้ (กิโลวัตต์ / ชม.)	ริยัล / กิโลวัตต์-ชม.
0-3,000	0.010

3,001-5,000	0.015
5,001-7,000	0.020
7,001-10,000	0.025
มากกว่า 10,000	0.030
สำหรับการใช้ในภาคธุรกิจ	
คิดอัตรา 0.020 ริยัลต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง โดยไม่จำกัดปริมาณการใช้งาน	
สำหรับการใช้ในอุตสาหกรรม (คิดตามฤดูกาล)	
ฤดูกาล	ริยัล / กิโลวัตต์-ชม.
ฤดูร้อน (พฤษภาคม – สิงหาคม)	0.024
ฤดูหนาว (กันยายน – เมษายน)	0.012
สำหรับการใช้ในสาขาเกษตรและประมง	
ปริมาณการใช้ (กิโลวัตต์ / ชม.)	ริยัล / กิโลวัตต์-ชม.
0-3,000	0.010
มากกว่า 7,000	0.020
สำหรับการใช้ในสาขาการโรงแรมและท่องเที่ยว	
ปริมาณการใช้ (กิโลวัตต์ / ชม.)	ริยัล / กิโลวัตต์-ชม.
0-3,000	0.010
3,001-5,000	0.015
มากกว่า 5,000	0.020

ที่มา : Ministry of Electric and Water < www.mhew.gov.om >

7.5 อัตราค่าน้ำ

ค่าธรรมเนียมการติดตั้งท่อประปา

ขนาดท่อประปา (นิ้ว)	1/2	3/4	1	2	3	4	6	8	10	12	14
ค่าธรรมเนียม (ริยัล)	10	20	40	100	200	300	400	500	600	700	800

หมายเหตุ : ค่าธรรมเนียมนี้ไม่รวมมิเตอร์น้ำและท่อส่งน้ำที่เชื่อมระหว่างอาคารกับจุดจ่ายน้ำ ผู้ขอรับบริการจะต้องจ่ายค่าต่อ หลังจากทำสัญญากับผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงไฟฟ้าและประปา โดยคุณสมบัติของมิเตอร์ ท่อส่งน้ำและอุปกรณ์อื่น ๆ จะต้องตรงกับข้อกำหนดของกระทรวง

ภาษีการใช้น้ำประปา

ปริมาณการใช้ (แกลลอน.)	ริยัล / แกลลอน
สำหรับการใช้ในภาครัฐและครัวเรือน	
1-5,000	0.002
มากกว่า 5,000	0.0025

สำหรับการใช้ในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม	
ตั้งแต่ 1 ขึ้นไป	0.003

ที่มา : Ministry of Electric and Water < www.mhew.gov.om >

7.6 อัตราค่าโทรศัพท์

ค่าโทรศัพท์ภายในประเทศขึ้นอยู่กับระยะทางและช่วงเวลา รวมถึงค่าโทรทางไกลต่างประเทศ โดยอัตราค่าโทรศัพท์ทางไกลมายังประเทศไทยเป็นดังนี้

ช่วงเวลาที่มีการใช้งานมาก (06.00 น.-19.00 น.)	0.350 ริยัลโอมาน/1 นาที
ช่วงเวลาที่ปกติ (19.00 น.-06.00 น.)	0.275 ริยัลโอมาน/ 1 นาที

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

7.7 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสาธารณะ

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสาธารณะในตัวเมือง เป็นดังนี้

- รถบัสประจำทาง (ไม่ค่อยมี) คิดตามระยะทางในอัตราตั้งแต่ 100 ไปซาร์ (0.1 ริยัล หรือ ประมาณ 10 บาท) จนถึง 2 ริยัลโอมาน
- แท็กซี่ (พอมีบ้าง) แต่ราคาค่อนข้างแพง ขึ้นอยู่กับการต่อรอง ไม่มีมิเตอร์

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต

7.8 ค่าใช้จ่ายครองชีพทั่วไป (ค่าอาหาร เครื่องดื่ม เครื่องใช้ประจำวัน)

อาหารจำพวกผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ ค่อนข้างแพงเมื่อเทียบกับประเทศไทย เนื่องจากต้องนำเข้าเป็นส่วนใหญ่

ที่มา: ข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมัสกัต